

Butlletí nº 6 Associació Dit i Fet

març 2016

NOTÍCIES.....

Visita d'un grup de treballadors i alumnes de pràctiques de la Fundació Obra Social de Santa Lluïsa de Marillach per conèixer el recurs

A inici d'any ens van visitar un grup de professionals i estudiants en pràctiques de l'Obra Social de Santa Lluïsa de Marillach. Després de conèixer l'espai, vam poder fer una estona de tertúlia amb els homes de la casa. El resultat va ser una tertúlia agradable i en bona sintonia. L'experiència es repetirà en anys posteriors.

Lliurament diners escola EAE Bussines

L'EAE Business School ens va fer el lliurament del resultat de la campanya de Nadal que han organitzat per quart any consecutiu. En aquesta ocasió han recollit 300 kg. de menjar i 330€ per a despeses de la casa. El varen fer dos alumnes implicats amb la recollida i la seva coordinadora, la Sandra Melús, tot venint a compartir un àpat amb nosaltres.

Com cada any l'intercanvi va ser molt agradable amb aquests joves que estan pràcticament acabant la carrera d'econòmiques i que veuen una realitat diferent amb la qual es senten solidaris i són molt respectuosos.

Visita de les treballadores del SIS

A Dit i Fet hi resideixen diferents persones derivades des del Servei d'Integració Social (SIS) de l'Ajuntament de Barcelona, i moltes de les seves professionals no coneixen casa nostra, només des del web o per explicacions dels residents. Aquest cop varen venir quatre professionals que varen ser rebudes pels seus propis usuaris i aquests els hi varen ensenyar la casa i després vàrem poder parlar sobre la seva situació, les seves expectatives... Va ser un bon diàleg! Així ja ens coneixen de primera mà!

Butlletí 6, 2016

Fotovoltaica

Gràcies a una subvenció concedida per la Generalitat de Catalunya, procedent d'herències intestades, hem instal·lat a Dit i Fet un aparell fotovoltaic de manera que puguem estalviar en el consum d'electricitat ara que ja comptem amb una càmera frigorífica i que la nostra manera d'escalfar-nos a l'hivern són radiadors d'oli, ja que són més eficients i treuen la humitat.

Visita d'un grup de joves del bisbat d'Urgell

Com des de fa ja tres anys, als voltants de Setmana Santa ens visiten el grup de joves del Bisbat d'Urgell. Aquest any tots els que venien, més d'una dotzena, eren del principat d'Andorra.

Va ser molt enriquidor i allisonador per a tots, tant els residents com els joves que varen constatar que a Andorra no hi havia persones pel carrer, no perquè no hi hagués pobresa, sinó perquè el Govern no ho permetia. La conversa va girar entorn a com es pot arribar al carrer i també com se'n pot sortir si la persona hi posa voluntat i en té ganes, però també que pugui trobar un recurs. Per ambdues parts es va valorar que la metodologia i l'actuació de Dit i Fet era una molt bona manera per assolir l'objectiu de que les persones tinguessin una llar i mantinguessin valors com la solidaritat i la convivència. Varem coincidir que Dit i Fet era una família.

Sant Jordi a la plaça de la Mercè i participació a la mostra d'entitats del barri

Per Sant Jordi varem ser presents amb totes les entitats del barri a la plaça de la Mercè repartint xocolata als nens i nenes que participaven en les activitats de la tarda. En un espai tant gran el nombre de persones es va multiplicar i també el nombre de gots de xocolata i de galetes que Dit i Fet va repartir entre tots els presents. Va ser una tarda de convivència entre grans i petits i algun turista, que estranyat, venia a buscar el seu got de xocolata.

El 2015 ha estat la primera vegada que el 23 de setembre participem en la Mostra d'Entitats del barri. Va ser una jornada de germanor i de coneixement entre tots i que crea llaços de col·laboració i xarxa per el dia a dia.

Butlletí 6, 2016

Visita Arrels Fundació

Al mes de juliol varem rebre la visita d' uns bons amics d'Arrels Fundació. Malgrat que a Arrels ens coneixen molt bé, sempre hi ha persones que no han estat mai a Dit i fet i aquest va ser el motiu de venir a parlar amb nosaltres. Arrels en ajuda amb el transport de mercaderies des del Banc dels Aliments deixant-nos la seva furgoneta, la qual cosa suposa per a nosaltres una gran ajuda, que no volem deixar d'agrair-los. Varem valorar les coses positives de Dit i Fet, i també aquelles necessitats més materials que teníem en aquell moment. Va ser una trobada d'amics i col·laboradors i també una injecció de força davant la seva bona valoració de Dit i Fet.

Retorn del Pere

El mes de novembre de 2014 el Pere, un dels homes emblemàtics de la casa, va ser hospitalitzat a causa d'una tuberculosi. Al llarg de pràcticament un any ha estat ingressat a Serveis Clínics, d'on va sortir a finals d'aquest mes de setembre, completament restablert. L'hem anat acompanyant les Germanetes i els voluntaris de la casa per tal que no es sentís sol durant la seva hospitalització.

Aquest temps ha deixat efectes secundaris que poc a poc amb la voluntat dels homes de la casa i d'ell mateix es van superant. Esperem que el proper any sigui la recuperació total del Pere. Benvingut, Pere, t'enyoràvem!!

Mort del Manuel Martínez

El dia 20 de maig, de forma inesperada, va deixar-nos en Manuel Martínez Rojas. Ja feia un parell d'anys que no vivia a Dit i fet, però era una persona molt estimada a la casa. Una colla d'amics i amigues varem acomiadar el seu cos al cementiri de Montjuïc, però la seva rialla i bon humor sempre serà amb nosaltres. Descansa, Manuel, descansa.

COSES DE CASA.....

L'associació d'Amics del Barri de sant Just, 30 anys al barri

L'associació d'Amics del Barri de Sant Just, va formar-se com a entitat l'any 1985, i va ser el 1989 quan vàrem registrar els nostres estatuts. Ja des de les primeres trobades, vàrem agrupar-nos un grup de veïns interessats en millorar les condicions del nostre barri i en l'organització d'activitats de veïnatge tant culturals, cíviques o socials. Tal com el nostre nom indica, és una agrupació de veïns i veïnes, de simpatitzants, i en definitiva d'amics del nostre barri que tenim en comú l'estimació per aquest petit racó de Barcelona carregat d'història, i que volem col·laborar en les seves millores tant a nivell social, com a nivell urbanístic.

Des de la seva fundació hem procurat mantenir, i així ho creiem, els nostres trets d'identitat.

Hem reclamat serveis i equipaments en la millora urbana del barri. Hem col·laborat amb les entitats socials del Barri cercant un barri digne. Hem fet costat a entitats socials del barri quan han sigut amenaçades per l'afany especulador dels poderosos, etc. Val a dir que de vegades ho hem aconseguit i d'altres no, però com sempre diem en aquest casos, estem en el costat perdedor però no pas en el lloc equivocat.

Hem tingut cura especial en l'organització d'activitats pel barri de tipus culturals, tradicionals i lúdiques, com són les Festes de Primavera i la Castanyada, ambdues de caràcter anual i amb un contingut variat segons els anys: ball de gegants, concursos de pintura, tallers infantils, tallers de música, gimkames, balls popular, sopars a la plaça, danses tradicionals, obres de teatre, projeccions de cinema a la plaça, concerts, espectacles infantils, festa de la flor, etc. Els darrers anys aquestes dues activitats estan dirigides d'una forma especial als infants del barri, amb un alt component de nouvinguts al país. Val a dir que per aquesta tasca comptem amb el suport i col·laboració d'altres entitats del barri com són el Casal Infantil Pati Llimona, Dit i Fet, Ludoteca del Pi, Ludoteca Carrer Ample, Esplai del Pi, Migrastudium, Centre Compartir, Grup Sambao, etc.

Durant els anys de trajectòria de la nostra associació hem viscuts moments de tota mena: divertits com les nostres Festes, eixelebrats com els Carnestoltes, entranyables amb l'arribada de nous nadons, intensos quan vàrem fer costat a Dit i Fet enfront l'intent de foragitar-los del barri, emotius quan el 2002 vàrem rebre la medalla d'honor de la Ciutat de Barcelona, dolorosos per la pèrdua de companys actius de l'associació com ha estat darrerament amb l'Àngel i en Fernando....Vaja, moments de tota mena viscuts com a qualsevol col·lectiu humà, que viu com una gran família i que gaudeix del barri.

Butlletí 6, 2016

Organitzen:

- Amics del Barri de Sant Just
- Associació Juvenil Sambao
- Esplai del Pi
- Casal Infantil Pati Llimona
- Ludoteca Placeta del Pi
- Ludoteca Ample
- Centre Compartir
- Fundació de l'Esperança
- Associació Dit i Fet
- Migrastudium

30^{ena} FESTA DE LA PRIMAVERA
Barri de Sant Just - Ciutat Vella
21, 22 i 23 de maig del 2015

30 Anys Fent Barri

Col·labora:

Ajuntament de Barcelona Districte de Ciutat Vella

AMICS DEL BARRI DE SANT JUST

El propi desenvolupament de l'associació, també ens ha permès conèixer i treballar amb gent implicada en la millora de la nostra ciutat i la seva gent, i de la qual en tenim un bon record com són el pare Paco i la Itziar González entre altres

Hem fet trenta anys i seguim dempeus, amb els inevitables alts i baixos com a tota associació, però contents d'estar junts i més ara que un bon grapat de jovent provinent en la seva majoria de Sambao, s'ha incorporat de ple en les tasques directives de l'associació, portant aire fresc, noves idees i moltes ganes de seguir bregant per un barri millor. És temps de relleu i la "vella guàrdia" amb la incansable Carme Castells al davant dona pas a la nova junta, però amb l'ànim de seguir col·laborant, doncs a la nostra associació com entitat formada pel voluntariat, sempre faltaran braços.

Aprofitem aquestes ratlles per donar gràcies als veïns i a les entitats del barri, que durant aquest temps ens han donat suport i ens ajudat a tirar endavant. Menció especial als amics de Dit i Fet, als quals desitgem molta sort en la seva tasca diària per tirar endavant malgrat les dificultats de tota mena; recordeu, som veïns i no esteu sols. Salut

Pep Molinos

Amics del Barri de Sant Just

La vida a Dit i fet

“L’un s’encarrega de comprar, l’altre de fer el menjar, un altre dels comptes, i un altre acompanya als seus companys residents al metge. Tots fem la neteja. Ens autoorganitzem”.

Vaig arribar a Dit i Fet un 29 de desembre de 2014, en plenes festes nadalenques, procedent d’un centre de recuperació de salut on hi estava per una malaltia coronària, el centre era d’estada limitada.

La meva arribada era plena d’incertesa perquè després de l’entrevista i els quinze dies que vaig venir a dinar per a conèixer els companys no estava massa convençut, la causa era que no sabia com jo acceptaria i com m’afectaria la convivència, i com a fet afegit la casa em semblava molt tènica (antiga, humida, grans espais, etc.).

Ja a l’entrevista d’entrada a la casa em varen dir que “les feines es feien entre tots”, calia materialitzar el que em tocava fer a mi. La meva feina professional havia estat de cuinar i precisament aquest va ser l’encàrrec que se’m va fer: fer el sopar.

Tot i tenir experiència en la feina, els primers dies em trobava encoixit, és a dir, no sabia si ho feia bé o malament, però gràcies a l’ajut del company que feia els dinars varem aconseguir la coordinació a la cuina i que tota la logística alimentària funcionés perfectament, al menys segons la nostra opinió.

Si bé al principi estava aspectant, amb el temps he valorat el fet de que cadascú faci una feina, que ens repartim les responsabilitats, és un bon mètode, ja que se’ns dona responsabilitat i fa que tinguem la casa com a quelcom propi, tot i que aquest objectiu està en funció de cada persona i de les seves habilitats i *tempus*.

L’autoorganització per mi suposa establir en un espai el que és una llar, al menys mentre estem aquí. Cal però, tenir les regles del joc molt clares, és a dir, que les persones han de saber quina és la seva tasca, on han d’arribar, dur-ho a terme o sinó la complexitat d’un pis compartit tant gran es fa caòtica. Si, tots fem el que ens pertoca, la vida és més fàcil i lleugera malgrat que som forces els que hi convivim.

Com us deia, la casa és un gran pis compartit, malgrat que hi ha el seguiment per part d’una persona externa, professional i en la jornada laboral, la qual cosa vol dir que la major part del temps som nosaltres els responsables de la casa i el seu funcionament, així com el fet d’acollir a les persones i veïns del barri que venen a deixar roba, o a fer algun altre tipus de donació. Som nosaltres, els residents, la cara visible del projecte.

Butlletí 6, 2016

Com a fet important és que cada quinze dies tenim assemblea de tots els residents, on es passa revisió del que ha passat i es parla del que pot passar en els dies següents. Aquest és un espai en el qual encara no tenim tota l'experiència, ja que si està pensat per a ser el lloc de presa de decisions i de participació dels residents, no el sabem aprofitar del tot, però estem treballant per aconseguir-ho. L'autogestió i l'autoorganització, amb tanta gent i amb tantes històries diferents, no és fàcil, però hi treballem.

Mario Baena

“Dit i Fet és una realitat de reciprocitat, és a dir, els homes residents de la casa que han tingut la possibilitat d'un sostre, un llit i menjar diari, ofereixen a aquells que encara no l'han pogut tenir. Aquests homes han trobat respecte, atenció i la possibilitat de vida que a fet possible un petit miracle: la integració en un barri on hi ha molts contrastos.” Padre Paco

Llegar a vivir en la calle, ser un sin techo, es muy fácil. Yo soy una persona muy trabajadora, que lo da todo, confiado y muy extrovertido. He viajado y trabajado por todo el mundo desde Galicia, mi tierra, hasta Irak, pasando por Libia i Argèlia, por poner solo unos ejemplos. Finalmente llegué procedente de Girona a Barcelona. Mi sector era la construcción, llegué en un momento en el que había mucho trabajo, pero yo ya llevaba a mis espaldas una serie de fracasos dados por lo que algunos consideran valores, pero que en mi caso me fueron en contra, ¡no se puede ser tan confiado!

En Barcelona trabajé siete años, pero la faena acabó, me quedé en la calle. No se si fue primero el miedo de estar en la calle o el hecho de empezar a beber, en definitiva la soledad. Para poder sobrevivir en la calle cada día bebía, y cuanto más tiempo pasaba, más bebía y menos capacidad de reacción tenía. Mi vida empezaba por la mañana con vino y terminaba por la tarde ingresado en un hospital por como etílico. Así un día tras otro, y pasaban los años y yo sin saber cómo salir de este agujero.

En una de estas ocasiones en que estaba en el hospital vino a verme Mari Àngels, gran persona y mejor amiga, me convenció de ir a un centro de estancia temporal. Allí empecé mi rehabilitación, pero tenía que salir, entonces me propusieron ir a Dit i Fet.

Mi pregunta fue, ¿qué es eso de Dit i Fet?. Tuvimos una primera entrevista y mi impresión fue buena, por lo que después de una semana, en la que fui a comer cada día entré a formar parte de la casa.

A los pocos días de estar en la casa, mi cabeza aún no estaba incorporada a Dit i Fet, yo seguía con los mismos hábitos de la calle y recaí en la bebida. Hubieron cinco ingresos por coma

Butlletí 6, 2016

etílico más, pero la ayuda de la casa me hizo reflexionar: “si soy feliz cuando llueve y me encuentro en mi cama, sin tener que pensar ni en el frío ni en mojarme, ¿por qué no puedo conservarlo y seguir así?”, y “dicho y hecho” puse mi voluntad y mis ganas para dejar de beber y tener una buena salud.

En la casa hay unos servicios, comedor y ropero, que ofrecemos a las personas sin recursos y con dificultades del barrio, principalmente. Se me encargó llevar el ropero. Fue el comienzo y recuperación, me siento tranquilo, es tener un trabajo, es relacionarme con la gente, es ayudar, ser útil y ser feliz con prestar mi ayuda a los demás.

También he tenido la oportunidad, que dado mi carácter encaja mucho, en ir a recoger el pan cada día por la mañana a un horno del barrio que nos lo facilita desde hace años. Mi relación con las encargadas es amable, cordial y posibilita la comunicación con gente del barrio que de otra manera no la tengo, y es distinta a la que hay con mis compañeros de la casa.

Algo que me encanta, es participar en las actividades que hacemos conjuntamente con la Asociación de Vecinos, que generalmente es dar chocolate en las fiestas. El poder estar detrás de la mesa repartiendo chocolate y coca a los niños, principalmente, pero también a mayores, hace que me sienta cercano a los vecinos y feliz de ver las caritas cuando les das el vaso lleno.

Todo esto hace que yo me sienta un hombre nuevo, con ilusión y ganas de seguir adelante. Puedo pensar en rehacer las relaciones con mi familia, en poder hablar a todos de tu a tu sin sentir ninguna vergüenza y ser feliz con el día a día.

Lo que recibo de Dit i Fet, se complementa con lo que puedo dar, y también recibir de los vecinos. Doy mucho y recibo más. Me siento orgulloso de lo que he conseguido. Llevo casi diez meses sin probar el alcohol y no me hace falta, prefiero la amabilidad de los vecinos, el buenos días de la encargada de la panadería y la sonrisa de los niños cuando les doy el chocolate o también la llamada de teléfono de mi hermana para felicitarme el cumpleaños. Quiero seguir así y pongo todo mi empeño en ello. Vuelvo a hablar y sonreír, y sé lo que hago.

Manuel Goris Cao

Butlletí 6, 2016

“Existeix un problema vital que només es resol quan la persona troba un entorn que el reconeix, li garanteix els mínims per cobrir les seves necessitats bàsiques i on pot trobar raons per a viure”. Padre Paco

Soy un hombre de 57 años, parecen pocos, pero tengo mucha vida recorrida. Ya a los 13 años empecé a buscarme la vida por mí mismo. La calle, la sociedad, la vida en general no es fácil y a pesar de tener energía i muchos proyectos, éstos no llegaban a materializarse nunca, y mucho menos en positivo. Todo ello, me llevo a ingresar en el ejército donde estuve diez años. Fue un tiempo bueno, pero tenía que acabar.

Con 30 años me reincorporé a la vida civil. Nada había cambiado para mí, seguía intentando salir de situaciones precarias sin éxito. Caí enfermo de un cumulo de circunstancias en el que el trabajo intenso tenía mucho que ver.

Aquí empieza un rosario de despropósitos que me llevaran a vivir en la calle, lo que me hace pensar que es muy fácil entrar en el grupo de las personas sin hogar, ya que una vez se acaba el trabajo y por tanto el dinero ya no tienes para poderte costear una vivienda, y si encima estás enfermo, no puedes encontrar otro trabajo para mantener.

Cuando estaba en la calle pensaba que estaba perdido, que mi Señor me había abandonado, pensaba en lo bonito y fácil que sería estar *al otro lado* y descansar para siempre.

Llegué a pasar por varios hospitales dónde pensaba lo mismo, nada tenía sentido. Fue entonces que encontré refugio en un centro de asistencia temporal, dirigido por religiosas y con muchos voluntarios. Al principio en este centro seguía pensando en lo fácil que sería terminar con todo, al recuperarme, pero a la vez tenía miedo que terminará mi tiempo allí. Me sentía cuidado y seguro.

Llegó el día que ya estaba recuperado y debía dejar espacio a otros. En el mismo centro me hablaron de Dit i Fet, yo no lo conocía, solo pensaba que no quería irme de allí. Volvía a pensar que debía empezar de nuevo, que iba hacia lo desconocido y tenía miedo, temía no gustar a la gente del nuevo centro.

El día de la entrevista conocí a la coordinadora, la que estaba de cara a la gente, que me informó de lo que era, que se hacía y como se vivía en Dit i Fet. En esta entrevista pensé que algo bueno había venido a mi vida, había venido un ángel a ayudarme pues me sentía solo y enfermo y veía la posibilidad de mejorar.

Me dirigí a Dit i Fet, cuando llegué a las puertas del centro lo que vi no me gustó. Lo vi feo, húmedo y viejo, eso pensé. Luego me abrieron las puertas, primero me intrigó, luego me fascinó y pensé que había llegado a pasar del presente al pasado solamente con franquear la estructura del edificio. Lo vi claro, y pensé que este sería mi rincón, mi casa y mi trabajo. Allí

Butlletí 6, 2016

también conocí a Núria, la secretaria de la Junta Directiva, una persona amable e inteligente. En este contexto pensé que el Señor me abría las puertas de otra oportunidad, que le daba a mi vida la capacidad de recuperarse. Después conocí a los demás hombres del centro, y entonces pensé y me dije a mi mismo: “aquí están mis hermanos y hermanas futuros”.

Ahora, hoy, pienso que este es mi sitio y mi familia. Me gusta sentir la gratitud de la gente de la calle que vienen con miedo y se van con una sonrisa. Me llena de orgullo ver como les ponemos un plato de comida caliente y agradecen el gesto, y me gustaría, viendo todo esto que no hubiera más pobreza en el mundo. Este es mi deseo y por el que seguiré trabajando desde el ropero y el comedor de Dit i Fet.

Andrés Méndez

Hem rebut:

- Lliurament de més de 300 kg de menjar EAE Business School, de la campanya de Nadal
- Donació del restaurant Möss dpa 200kg de carn (botifarra)
- Donació de carn de vedella per valor de 100€ del Gremi de Carnissers de Barcelona, provinent de la seva participació en la venda de la *Grossa de Cap d'Any*
- Donació de 50 kg carn Banc dels Aliments de l'Àrea de Guissona
- Lliurament de menjar de l'escola escola Baró de Viver dins de la campanya de Nadal 2014 i 2015
- Donació setmanal de carn de porc, del projecte Benallar (Funció CINTRA)
- Donació d'embotits de la Fundació Pare Manel
- Donació de menjar de la parròquia de la Mercè
- Donació de roba (recollida) de la parròquia del Pi
- Fundació Banc dels Aliments productes frescos (fruita i verdura), productes secs i del Gran Recapte
- Fundació Arrels furgoneta i ajuda en diferents temes de logística i de la casa

Hem ajudat:

- L'hora de Déu (repartiment a famílies del Raval)
- L'Ajuda (Caputxins) (repartiment a famílies de Ciutat Vella)
- Fundació Escó (berenars per a nens i joves en temps d'estiu)
- Maristes (Associació Gabella) (berenars a nens i nens del projecte Compartir)

- Germanes de Calcuta (productes per l'elaboració de dinars)
- Obra Social Marillac (repartiment a famílies de la Barceloneta)
- Diferents famílies del barri de Ciutat Vella (consum diari)

VIDA DE L'ASSOCIACIÓ.....

Assemblea ordinària anual de Dit i fet

El passat 14 de maig ens vam reunir per celebrar l'assemblea ordinària de l'associació. Vàrem repassar el viscut al llarg de l'any i també vam poder compartir les línies d'actuació que ens proposàvem treballar al llarg del 2015.

Mirant el que ha estat el 2014, comentem positivament les millores fetes a la casa i els avantatges de poder disposar de les càmeres de cara a un major aprofitament i organització dels recursos alimentaris que ens donen. També veiem que és important la relació que s'ha anat cuidant amb diverses entitats i posem l'accent en què el més important és el bon clima que es viu entre els homes de la casa. Constatem que al llarg d'aquest any hi ha hagut diverses sortides de residents i s'han anat desenvolupant diversos estils de seguiment després de la sortida de la casa, tot oferint recursos, bé derivant a d'altres serveis o bé mantenint la relació en cas que els homes ho volguessin.

A continuació, comentem les línies d'actuació per al 2015. Veiem que ens cal treballar per establir la situació econòmica de l'entitat. Hem començat a perfilar el pla de finançament de l'associació, però ens cal concretar els criteris per al seu finançament, tot valorant les subvencions que ens cal demanar, el finançament que ens cal cercar per altres bandes. D'altra banda, també ens sembla prioritari ampliar la base social de l'entitat i fer-ne el seguiment. Ens sentim recolzats per moltes persones, però tenim la sensació que darrerament hem descuidat un xic la relació amb ells. Creiem que és important tenir la casa oberta i cuidar les relacions que tenim amb els socis i amics i potenciar-ne de noves a través de les xarxes socials, la web, la publicació del butlletí, el convidar-los a actes i festes a Dit i fet (recordàvem les taules rodones de la celebració del 25è aniversari, la festa de Nadal...), vetllant per seguir cuidant la relació amb els veïns... En tercer lloc, som conscients que ens cal millorar el funcionament de la junta que afavoreixi l'agilitat i eficàcia en la gestió i valorar la necessitat de l'ampliació de la junta. En un altre ordre de coses, volem elaborar protocols d'intervenció socio-educativa per a l'actuació del dia a dia. Per tal de dur-ho a terme ens sembla que és interessant demanar una ajuda externa que ens ajudi a objectivar la nostra pràctica. Finalment, volem reforçar el voluntariat. Aquest any s'han incorporat algunes persones al servei, però veiem que caldria establir un pla que concreti el que tenim al projecte sobre el voluntariat i estableixi quins processos

Butlletí 6, 2016

d'incorporació, quines dinàmiques de formació, interrelació entre els voluntaris hi pot haver. Ens sembla que aquests són els reptes més importants a què cal fer front per tal d'avançar plegats i de consolidar el servei que estem fent a Dit i Fet.

Voluntariat

El voluntariat que ha anat participant a Dit i Fet té una llarga trajectòria, des que es va fundar fa més de 25 anys, moltes persones han anat formant part de la dinàmica de la casa, adaptant-se al pas del temps i als canvis que s'han anat produint.

Durant l'any 2015, el grup de persones que estem col·laborant actualment vam plantejar la necessitat de conèixer-nos entre nosaltres, saber què fèiem dins de la casa i establir uns criteris comuns d'actuació, tot i que lògicament cadascú de nosaltres tenim una forma diferent d'actuar i és, precisament això, el que dóna riquesa a l'equip. Vam concretar un calendari de trobades, amb una trobada mensual el segon dimarts de cada mes, així dinem amb els homes i després tenim una petita reunió on plantegem temes diversos.

Fins ara, les temàtiques que s'han treballat van des del seguiment d'acords, respostes a necessitats que van sorgint, fins a temes més filosòfics: què vol dir acompanyar, com no interferir en la dinàmica de la casa, respecte a la llibertat dels homes i d'altres que sorgeixen de manera espontània.

Al llarg d'aquestes trobades i a mida que el grup es va consolidant també s'han plantejat dos temes de fons: fer una carta per fer-la arribar a col·laboradors, socis i voluntaris convidant a ampliar el gruix de voluntaris i un document que reculli les funcions, filosofia i àmbits de treball del voluntariat de Dit i Fet.

L'objectiu d'ambdós documents és concretar tasques aconseguint cobrir totes les mancances que anem detectant: manteniment, informàtica, xofers, etc.

El camí és llarg, entendre que l'acompanyament no vol dir substituir, respectar el moment de cada home sense forçar i sense defugir, anar canviant les mirades mútuament trencant pors, recels i prejudicis és un aprenentatge lent, però a la vegada profund i requereix d'un compromís que vagi creixent poc a poc.

Podríem dir que el nucli del nostre voluntariat és SER-HI, intentar cobrir les necessitats vitals i bàsiques de cadascun dels homes, establint vincles, escoltant, creant complicitats i deixant-nos a l'hora sorprendre'ns, amb la convicció que si volem canviar aspectes de la societat que no ens agraden i, uns d'ells és l'exclusió i la marginalitat, hem de començar per nosaltres mateixos i fer-ho amb força i plegats.

Anna Vicente

Butlletí 6, 2016

Eucaristia d'acció de gràcies per la vida del Padre Paco

El 14 de novembre de 2015, 4t aniversari de la mort del P. Paco, vam celebrar la seva vida a Dit i fet celebrant l'eucaristia. En Gaietà de Casacuberta, president de l'entitat, va fer la següent homilia entorn la lectura de l'evangeli del dia (Llc 18, 1-8. Divendres de la setmana XXXIII):

1) L'evangeli ens parla de la pregària i de la pregària d'una dona pobre.

Pel poble d'Israel els pobres eren els orfes, els estrangers i les viudes. Se'ns presenta una dona viuda que demanava justícia, amb insistència perquè el jutge no li feia cap cas. Després de demanar-ho tant el jutge li fa cas perquè era tan pesada que seguiria venint i això en seria insuportable.

Els pobres sempre són pesats pels que tenen poder. Els rics són uns ignorants de la vida dels pobres, no saben que els pobres pateixen.

2) Les dos claus d'aquest evangeli són la pregària i la justícia.

a. La pregària és molt important pels que necessiten justícia. Solament Déu els escolta de veritat. La pregària demana constància i fe en que Déu l'escolta. Déu pot actuar? Sí! Dic sí perquè les pregàries ens descobreixen que cal escoltar els crits dels pobres, alhora la pregària ens descobreix les nostres possibilitats, si escoltem els pobres com ho feia Jesús. Per Ell sabem que Déu Pare actua en la història i pot actuar quan fem el que Ell ens demana. Maria ens diu a Canà "feu tot el que Jesús us digui".

Butlletí 6, 2016

b. Per la pregària Déu ens obre els ulls per fer justícia com Ell vol. Així som col·laboradors del seu pla, que és el Regne de Déu. És el que feia Jesús, sempre estava pendent de tot el que volia el seu Pare, estava en diàleg permanent amb Ell, en pregària permanent.

Conclusió:

El Pare Paco era un home de pregària i va escoltar les urgències d'aquell moment, com els sants: Sant Vicenç de Paul, Sant Francesc d'Assís i Sant Josep Oriol... A més celebrava cada dia la missa a Dit i Fet, enmig nostre.

El Pare Paco va unir pregària i justícia. Va fer que aquesta casa fos una casa de pregària i de justícia. Per la pregària sentim la crida de la justícia i per la justícia descobrim la pregària, donant donar gràcies a Déu que aquí hi ha una veritable comunitat d'ajuda i d'acollida. Entre tots trobem camins de vida digna i autèntica.

Gaietà de Casacuberta

Agraïments:

- Anna Vicente i Juanje (voluntaris)
- *Arrels* Fundació (furgoneta)
- Associació de Veïns del barri de Sant Just
- Carlos (voluntari)
- Forn *Avinyó*
- Fundació Banc dels Aliments
- Fundació Escó
- Germanetes de l'Anyell (voluntàries)
- Maria Jesús Ruiz (voluntària)
- Mariam González (voluntària)
- Maristes (Associació Gabella, projecte Compartir)
- Mossos d'esquadra de Cornellà (Calendari Solidari)
- Projecte Benallar (Fundació CINTRA)
- Projecte Ítaca (Fundació Acollida i Esperança)
- Restaurant paquistaní *Comerç, 36*
- Professionals del CAP Gòtic, CAP Drassanes i Arc de Triomf
- CECAS
- FIRMA Comunicació
- Farmàcia Jesús Paricio (Plaça Regomir)
- I a tots els socis, sòcies, amics i amigues de Dit i Fet

Butlletí 6, 2016

Amb el suport de:

**Ajuntament
de Barcelona**

**Generalitat
de Catalunya**

